

GHIMPELE ROMÂN

UNU ESEMPLARU

PENTRU CAPITALA 50 BANI

UNU ESEMPLARU

PENTRU DISTRICTE 55 BANI

Acestă foiă ese uă dată pe septembără:

DUMINICA

Abonamentele se începă numai cu No. 1, 13, 26 și 39.

Abonamentele se facă în Pasagiul român, No. 9 și 11, prin districte pe la corespondenți său prin postă, trămitându și pretul.

PREȚULU ABONAMENTULUI

Pe anu, pentru capitală	lei noui 24
Pe jumătate anu	> > 12
Pentru districte pe anu	> > 27
Pe șese luni	> > 14
Pentru străinătate	> > 37
Anunțuri, linia de 45 litere	bani 50

Girante responsabile; EFTIMIE IONESCU.

Pentru distrație și citire instructivă în timpul întregului anu 1874, nu credem că ar putea fi ceva mai nemerită de căută:

CALENDARULU "GHIMPELUI"

PE ANULU 1874

Ilustratii cu 30 subiecte de caricaturi și conținut, în 10 cōle imprimate, multime de poesi, seriose și umoristice, diferite articole în prosă, anecdote, glume, parodia multor cantece cunoscute etc. totul de 24 colaboratori. De vîndare la administrația "GHIMPELUI" în pasagiul român, la librăriile Socec și Ionișe pe podul Mogoșiei și la librăria Ionișe et Sprescu în strada Lipscani. In Galați la frații Nețeneli. Prețul 2 lei noui. Se găsesc numai 200 exemplare la dispoziția publicului.

VREMEA REA

După 'nghețu, desghețu urmăză
Ș'unu vîntu iute, furiosu
Inima îți încleștează,
Te pîtrunde pîn la osu;
Eră copiști, strînsi grămadă,
Din plânsore aă tăcutu,
Si mănâncă la zăpadă,
Căci mălaiu nu s'a făcutu.

Vremea vine, vremea trece.
Ceru 'n negru e 'nvîlîtu;
Clima 'i aspră, clima 'i rece
Si ogorul părasită.
Căinii urlă, boii sbieră.
Omul plângă leșinatu,
Căci prin sate, ca și 'n tără,
Săracia s'a 'ncuibătă.

De trei dîle cade plăie.
Lapovițe se 'ndesesc
Si, prin slotă, prin noroie
Numai lupi pribegescu,
Eră zapciul poruncesc
Zile trei să facă şosea

Si, din trei, le însutesce
După bună pofta sea.

Crivățu bate, frigă îți este.
Lemne n'ați, n'ați nicăi cojocu,
Însă birul nu 'i poveste,
Căci de viu te bagă 'n focu.
Beilicul te ascăptă,
Fumăritul te-a 'ncolțită
Si, din calea ei cea drăptă,
Hoții legea aă cotită.

Să te plângă? Déră aă la cine?
La gârbaciul ciocoișcă?
De t'ei plângă, scăi pré bine
Că pe capu 'ti 'lă impletescă.
Să totu rabdi? Nu e'n cădere,
Căci destul aă totu răbdătă:
Cu pelinu 'amară fieră
Sufletul 'ti-ai adăpată!

Dómne sfinte, Dómne mare,
Multu ne ispitescă pe noi
Cu aceste crude fiare,
Ai trecutului strigo.
Ieră dără și păcatul
Ce l'omu face 'n ceasul reu,
Cându vomu opri pe spurcatul
Să se schimbe și 'n călău!

Mâne implinesc OPTU ANI de la 11 Februarie 1866, cându se goni corupțiunea, monopolurile, împărlarea, năbucirea presei, ilegalitatea, gheșefultul, cinismul și arbitra riul.

Ce lume caraghișă!
A fostu destul se trăca optu ani, pentru ca pe dracul d'altă dată să 'lă suferă adă și să 'lă tamăie ca p'unu sfântu!

REVISTA POLITICOASA

București, 9 Frigări 1874

Alea jacta est! Adică, pe românesce, una spu și alta ese!

Boierul senat fu săptămâna acăsta unu curatul Cesar, care rosti cuvintele alea jacta est și salvă societatea 'n pericol, salvă di-

nastia denigrată, salvă libertatea compromisă prin votarea cătușelor presei și a reformării codex penale.

D'acum încolo, totul va fi regularisită și răfuită, după pofta vornicului.

Gazetari și mai cu sămă noī ăștia de la Ghimpele, căci amă puté jura că cu noi se va face saftiaua nouei legi — nu voru mai puté turbura ordinea și stabilitatea prin bocetele și ieremiadele loru. Deci înalta stăpinire, înalta cămărușcă, înaltul senat, aă bine-meritată de la societate!

Dinastia, nescindu ană la ce selimet o va scôte noua păpară ce i se dă să 'nghită, profită de ocasiune spre a se crede consolidată și pentru vecii vecilor infiptă în inimile Românilor. Deci înalta stăpinire, înalta cămărușcă, înaltul senat aă bine-meritată și de la dinastie.

Libertatea nu va mai cădă în licență spirtosă și prin urmare éto scăpată d'uă grea sarcină, de care cărciumari dorescă totu cu totul să se vădă scăpată. Deci nu mai puținu aă bine-meritată și de la libertate înalta stăpinire, înalta cămărușcă și înaltul senat.

Etă-ne dără la unu felu. Ancaș acum scim ū pe ce e trăba și vomu chibzui fie-care cum să ne asternem cându ne vomu culca.

Maș rămâne turana lui Vodă și lucrul e pe ispravite. De sigură enă că Vodă promulgă noua prăsilă, rămâindu ca 'n urmă stăpinirea s'o mulgă și s'o smulgă după cum i-o plăce și ei.

D'asta suntem siguri cum suntem siguri că de susu a venită poruncă să se tăclișescă acestu peșkeșiu. De ceea ce nu suntem enă siguri e că, pînă în cele din urmă, nu se scie cine va trage pe dracul de codă: elu, ea ori noī?

D'ară fi să ne slujim cu pildele istoriei, cu ceea ce s'a întemplat la noi după călușurile de presă de la 1864 și 1865, cu ceea ce s'a mai vădută și prin alte tără, apoi pe dracul de codă s'ară pără că elu și ea o să'lă

tragă. Dérū... renunțăm la analoghi și paralelismuri, ca să nu se dică că de pe acum începem să cobi rē și să nu ne putem să la sfîrșitul legii c'uă năpâste de putere retroactivă.

Ori-cum, nu vom părasi pe musiu senatul fără să dăm d-lui Căcăna laudele ce i se cuvin. D-sea — flăcău de modă, gentil și infocat curtesanu pe care'l lătră cajniș năptea pe la porțile unor case de pe Podul-de-pămînt ot calea Belvedere — se ilustră în mai multe rânduri prin cele mai nostime intrerupțiuni în ședința de Vineri, interrupțiuni care facură pe respectabili giubeli și pufni într'unu risu omericu. Asemenea strigă de mai multe ori să se 'nchidă mai iute discuțiunea, căci obosise țindu discursuri atât de savante și patriotice.

De nu era d-sea, ședința s'ară fi petrecută într'uă posomorită monotonie, cu atâtă mai multă cu câtă ținuta era cam norosă și mantie negre ale sfintilor episcopî întunecau și mai multă aspectul sinistru al senatului.

Câtă despre sfintii episcopî, dñești — ca să dea exemplu câtă de tară suntă în credință și câtă de sfantă le e cugetul, care 'n currendu se va infatișia înaintea lui Dumnezeu — votară mereu precum glăsui cinstita stăpânire. Aceasta probăză câtă de independentă se facu funcționari statului indată ce se vădă inamovibili și câtă de fidel urmări suntă sfintiele loră neprincipuților prelați care cântău:

Bate, Dōmne, pe cioco
Cum ne bată și ei pe noi!

Voindu a merge de la museul Academiei la Adunătura din dealu, trebuie să străbată unu intinsu nămolu: nămolulă lăsată pe strade de primărie și nămolulă legii comunitate, aruncată în întręga țără.

Dérū, nămolu nenămolu, ș'acéstă parascovenie s'a măntuită cu ordine și conformă stabilității.

Si 'n acéstă privință, ca 'n multe altele, tomai tărđiu vomu vedé cine va trage pe dracul de codă: proprietarii, cari au impletit stréngul, séu tărănoi pe trai cari dumnealor lău destinat să li'l puie de gât.

Scăpată de surba și de gălăgie, cóna majoritate simte nevoia d'așă mai odihni mănilo ostenite totu dându din ele. De aceea aceste câte-va dile le va petrece mai în odihna, ca să lase secu după totu obiceiurile chefului. Cate-va credite votate 'n ședința de Vineri au fostu d'abia unu aconto datu lui musiu cabinetu ca să cumpere alviță pentru astă-séra, cându domniș dipotați o voru bate la baluri séu prin cafenele.

La ordinea dilei se va pune d'uă cam dată restabilirea ordinii în șirurile majorității, căci vădă totu că incurcătura îduce acolo unde a dusă hasnatarulă situația financiară.

Bugetele și legile financiare suntă aduse din dulce, adică grăsune și dolofane. Intemplarea facendu ca ele să se desbată 'n postu, se dă cu părerea că voru ești cam slabuțe, cam lihnite de cum au intrat.

Lăcomia dulcelui facendu pe vistieru să cam dea iama prin bugete, prin credite, prin datoria plutitorie și prin domeniale, incurcătura ară fi bocană și musiu consiliu de ministrii ară fi sbireindu din buze.

In zadară kirios Mavroianu ară fi răsfondu hirțogele visterie ca să 'n convingă de marșul regulat, de galopul normalu alu fiscului, în

zadară se lépădă de Hertz și de Ofenheim, dicendu că e uă victimă inocentă, cum a fostu și cu cei 600,000 lei de la Zarifi; în zadară demonstră strălucirea expozițiunii din Viena și imensele avantagie ale liniei Iași—Cernăuți prin sporul călătorilor; în fine d'a surda își consultă *nulele* puse 'n capul compabilității generale și tefterele rămase moștenire de la Arăpila și ot Grădiștea: în zadară suntu totu, căci incăpăținați copii aici Popa-Tache nu suntu dispuși a se uni cu vederile d-séle nici în comisia bugetară, nici în cea financiară.

D'aci posnă mare.

Supărată și prinsu cu măța 'n sacu, kirios Mavroianis s'ară fi prefăcendu că sufere, că sănătatea nu'i mai permite a ce sacrificia pentru patrie, și amenință pe colegii sei a le trânti într'uă bună-diminată portofoliul în nasu, scoțendu-se singură din gura incurcăturii ca uă a patra măsea găunosă din gura cabinetului.

Juna cochetă énsă nu se 'nvoiesce la acestu divorțiul forțat și i-ară fi spuindu verde 'n ochi: — tu ne aî incurcată, tu să ne descurci, kațaone!

Étă pentru ce și bugetele, și legile financiare, se cocoloșescu mereu și se totu amâna din di în di ca să vie 'n adunare. Nicăi hasnatarului nu'i dă mâna să céră urgență, nici majoritatea nu'i taie custura ca să aprobe milioane ce suntă însemnate 'n catastihu ca deficitu.

Singura speranță e să trăcă timpul și, cându voru mai rămâne 7—8 dile pénă la sfîrșitul sesiunii, vorniculă să strige: pe ele copii! și astfelu, printru unu saltu mortalu, să scape din incurcătura în care l'a băgată credinciosul său prietenu.

P A T R U I E S M E

In obșteasca adunare,
Compusă de ciolangi
(Precum spuse 'n gura mare
Unul dintre Catargii)
Treți Aprilie suduiesce
Pe un-spre-ce Februaru
Si de zoră ilu surghiunesce
Dincolo peste hotară.

De Fanaru ultragiata
Si înspătă în proțapă,
Cu giubea îmbrăcată,
Cu cunună de spină pe capă,
Constituția 'n cămară
E uă iésma de mormentu
Ce ajunse de ocară
Pe sărmanulă eī pămîntu.

Eră madama de dreptate
Prin petreceri și la balu
Cu costumă de strămbătate
Străvestită în prostu halu,
Stă la ușă și cerșesce
Pe unu miseră sărutată
Gologanulă cei trântesce
Unu ministru deschișiată.

Libertatea? Vejă cum vine
Uă mătușă în bocea?
Află, țără, de la mine
Că e chiară iubita tea.
De ce așă este șasie
Si stropită de noroi?
Într-ela pe dinastie
Si iubișă eī cioco!

EPISTOLE CONFIDENTIALE

Luă Vasilake Bou-Boeritu.

Lăsărămă neisprăvită, musiu, scrisoarea din numărul trecută ca s'o urmăru astăzi.

Nu te acceptă să 'tăi maș spunem ce aî fostu, căci sci proverbul Românu care dice: țiganul, cându s'a văduț împăratu, antaiu pe tată-său a spândurat. Așa faci și tu aș: rădicat prin presă, vii ca să spândură acum tomai pe aceea care te-a făcută să fi ce este.

Vomu vorbi d'erū cu dumneata despre prezentu, căci presentul e celu mai nemerită prezentu pe care 'l lă meriti.

In ședințele senatului, dă-ne voie să 'tăi spunem că te aî arătată forte gentilu, adică, în stilul familiaru, forte obraznicu. Si sci de ce? Pentru că aî datu să se înțelégă că Bosianu e uă nulitate în sciunța dreptului, éră tu, cu Alecache, cu Cornea copilul și cu alti căti-va puișori, cărora nu le a cădută anca cașulă de la gură, sunteți cei mai erudiți, cei mai experimențați, cei mai burdufi în sciunța dreptului.

Déca acéstă batjocură o spunea prin moful său de gazetă, se mai trecea. Spuindu énsă în vîleagă, în goș-gogea plină ședință a senatului, aî ajunsu curată caraghiosu și lumea și 'ncepută să te numește Chimiță.

Aî mai susținută totu în senat că Constituția e pe deplină respectată prin schilodirea codulu penalu și prin chioșegele fabricate gazetelor de opoziție. Te 'ntrebămu: cându aî disu aceste cuvinte, aveai ceva ciocalată 'n gură, precum aveai vanilie la tălpile cismelor, ca să ne putem și noi explica mobilul de care erai mișcatu? Bine, bre, nu 'tăi rușine să minți cu atâta neșăpare cându sci bine că îndrugă curate gogoș de tufă? Nu care cum-va este gelosu de numele ce și-a dobândit. Neacșia cu doue-morale? Nu cum-va vrei să 'tăi dea porecla de „Vasile gură-de-auru“ spre a fi trecută între somității la calendarul politiilor parveniți?

Nu scimă ce să credem din tôte astea, căci tôte 'tăi se potrivesc.

Prin urmare lasă-ne să 'tăi acceptăm răspunsul și continuătua s'o găsesc în numeroile viitoare.

Caimacamulu Ión M. Manu.

Nu vomu releva, mare vornice, nu vomu releva vorbele lui Gherman, care te puse p'același calipu cu căpitanu Costache Chiorulă și te dete ca modelu de reacțiune.

Venimă să te rugămă a nu bâga 'n semă cele ce vedă cu urechile și audă cu ochii, căci 'tăi-ăi trăită traiulă și nu mai este de moda de așă ca să poți urma după ea.

Intr-una din dile, vorbiai cu d. Danilénu, profesorul la facultatea de dreptu și advocațu, și, vorbindu cu elu, criticai pe d. Bosianu. Elu iti răspunse:

Lasă, cóna Iancule, că dumneata singură aî spusu, cându se discuta legea curții de compturi, că bătrâni de la 50 de ani în susu nu mai suntu bună de nimicu, căci nu mai potu înțelege și face nimicu!

Ei bine, Ghimpele vine să 'tăi dică: oră te pörtă cum 'tăi vorba, oră vorbesce cum 'tăi portul. Aî disu aceste cuvinte? Da. De ce d'erū nu 'tăi da demisia și nu pleci la călugăriă, căci, slavă Domnului, v'o pricopselă mare nu faci, căci — câtă despre invetatură, despre geniu și despre esperiență — te-a ferită Dumnezeu d'asemenea pacoste!

*

Lui Pavlache alău Cocóni Anichi.

Nu și-a fostă a bună, cându-te a desbrăcată în cameră de paltonu. D'atunci încocice te a deochiată rău, sărmăne Pavlache, și cocona Anica a avută mereu mîhnirea d'a te vedé stramportată din prefectură în prefectură, ca tilhari din instanță 'n instanță.

In fine te aciosești la Giurgiu.

Aci speră să prindă rădecină, temei, și proiecta de vîră a 'tăi clădi unu kiosk ca să-lu pași de la Rusciuk.

Făcuști totu ce tăi se porunci. Intervenii la primărie, isbutiști a trece 'ntre alegători pe cei esclusi de casație, întâriști poliția prin odrasle eșite din bâta Popi, intr'unu cu vîntu dedesă probe de sîrguință și de devotamentu către Ordine și Dinastie.

S'acum? Etă-te dată afară din pâine, cu perspectiva d'a fi trămisă la Dorohoiu în locul prefectului pungașiu, ori la Argeșiu în locul geambăsiului de ca!

Nu suntă bune tôte astea, măre Pavlache, și, de vreū unu consiliu, apoi te indemnămu sălergi mai curându la uă babă ca să 'tăi descânte, căci ești deochiată, mânca-te-aru purici din brânză!

*

Bizdadelii Livezéna.

Te aî supărată, Măria ta, te aî supărată focu pe Românul că tăi-a făcută netrai cu deputați, dicându 'tăi că 'i insultă și 'i maltratezi.

Profitându de lipsa lui N. Ionescu, voiști a te spăla de 'nvinovalire în ședința de Vineri.

Rău ai făcută. Scii de ce? Pentru că n'aveai nevoie. S'acesta pentru două motive: 1) că unu omu în totă mintea, cum ești, ișe permisă ori-ce; 2) că peste uă lună séu două vei scăpa și de Românul și de tôte gazelete opoziției, grătie legii la care aî pusă umărul cu atâtă putere!

*

Voluminosulu Vornică.

Declaraști, ilustre caimacame, declaraști la senat că 'n adeveru aî dată circulare prefectilor că să facă câtă mai multe abonamente forțate la Pressa. Ei bine, te ascurăm că mare glorie tăi-a atrasă prin acesta, și reputația crescută intocmai cum cresce mînzulă cându-se face cărlană.

Nu uita enșe că boicolul totu de la Românul tăi-se trage. Pe regularisă dărău, că nu e trăbă!

*

Ex-directorul E. Catargi.

In urma declarării unchiului, poziția tăi s'a limpeștită și aî dreptul a 'lău trage 'n judecată pentru că te-a destituită fără motiv. Câtă despre scrierea din Românul, n'a face rău ce intenții procesu de falsificare.

Unu ce enșe ne îngrijesc. Cum aî putută permite să fii înlucuită cu Mișiu Văcă rescu? Lumea, judecându după succesorul ce tăi s'a dată și după frumusețea matale, predecesorul lui—frumusețe de care nu potă nega că ești convinsu—va șice că apropiarea Rusciukulu de Giurgiu are influență netăgăduită la numirea directorilor de prefectură la districtul Vlașca. Acesta nedomirire fiindu de natură a induce opinia publică 'n erore, te indemnămu sătă a cere se tăi-se schimbă succesorul, său, la din contra, să consideră bănuielile lumi ca pure adeveruri.

*

Polcovniculu Zănaticescu.

Zănaticeu aî fostă, zănaticeu ești și zănaticeu vei fi, polcovnice, pînă te-oru duce la onorabilul Balamucă.

Ce avuștești ieră, în diua sfintei Sâmbete, cu bietulă ofișeru de gardă, care sta sărmănumulă cu chipiulă în mâna lângă tribuna jurnaliștilor?

Lăi dată afară, cu tonu muscălescă, dicându că acolo nu e casarmă. Atâtă nu era nimică.

Maî în urmă enșe, pentru că a disu că nu te cunoscă ce pricopselă mare e de capulă tău — să avea dreptate omulă, căci nu e tănută totă lumea să te cunoscă — i-ai dată și palme, de și era 'n plină uniformă și 'n esercitiul funcțiuni séle.

Sci că, după regulamentul camerei, autoritate asupra gardei are numai președintele, eră tu nu erai de câtă unu bietu cestor, menită a cunoște pe bătăușii Popi și a băga 'n tribune. Maî sci asemenea că ofișerulă, déca era din cei vioi și nu 'tăi puneai nepotulă să'lău impede d'a scote spada, putea să te taie cu sabia ce avea la brău. Tote astea, ca unu zănaticeu ce ești, nu tăi-a trecută prin capă, și ni se pare c'o s'o pați bocană cu oștirea.

Te felicitămu dărău de respectul ce portă acestei instituții, și cu atâtă mai multă cu câtă te laudă căi făcută parte din ea.

Eră câtă despre pățela, sătă fie de bine!

RESPUNSU

La poesia intitulată „Oltenilor“ din Nr. 3, Februarie 3 alău „Ghimpelui“.

Poete, ce idei a tea pénă 'nșiră?
Oltenia mândră nutresce bravă fă.
Mihaiu, săntulă Tudoră pe dênsii 'i inspiră.
Aă ânimă Oltenii. Ascéptă... Suntă vii...

Din Prută la Danubi, din Mare 'n Carpați.
Unu tipetă erumpe din pepturi române:
«Ajunge durerea... Români, vă seculați!»
«Văi, gerulă ne'nghiță. Copii nău pâne!»

Străinulă se'ngâmă, ciocoii mișe...
La lucru cu toții: sdrobiți negra féră.
Goniți vagabundii... în carceri cu ei...
Scăpați de venetică și hoți bieta téra!

Privescă, poete, ascultă cum Oltulă
Si Jiulă se îmfă, cum muge turbată.
Ascéptă, să'u dată vedé-vei potopulă
Cum duce cu sine străinulă spurcată.

Morți nu suntă Oltenii. La probă se-ă vedă,
Cându ora suna-va, cându semnulă s'o da.
Aă mândrei Oltenii copii bravă și veră
Lă' terii chiămare cu toții s'oră scula!

Cato Olténulă.

OPERA ITALIANA. BALULU.

Vodă a ținută să védă pe d. Millo jucându și îndată să dată poruncă operei italiene ca să 'i intercaleze Mercuri săra între actulă alii II-lea și al III-lea din *Barbierul din Sevila*.

Si d. Millo ce i-a spus lui Vodă, prin gura lui *Barbu lăutarul*? Că obiceiurile se prefață, că lumea să a nemătită și că lăutarii au ajunsă pe uliță. I-o fi plăcută lui Vodă acestă calembură?

Nu scimă.

Cea ce scimă e că trebuie să fie la mijlocu vrău păcălăla. Său că Vodă a vrut să atragă pe d. Millo spre a'lău face să'ști îmōie guriță în piese ca *Apele de la Văcărescă* și *Chiriță intorsă de la sposiția din Viena* — în care pré laudă pe Nemță și pe nemțescă stăpânire a M. Séle — său să d. Millo a profitată de ocazie spre a arăta chiară lui Vodă că e tare de ángeră și nu vrea să cedeze.

Unul din două va fi păcălită.

Intrebarea e: care?

*

In *Barbierul din Sevila* — ciudată coincidență! Si Vodă și Vodă totă d'acesta piesă aă avută parte — patru artisti încântă pe publică.

D. Lombardelli, cu inimitabilă artă d'a se străvesti, în care numai d. Giordano ilău apropie, este tipul adeveratului Don Basilio: d-sea e măreță, înflorătoru și esuită pînă la perfectiune.

D. Mazzoli, în rolul lui *Figaro*, constituie unu caracter originalu, uă imagine viie a spiritului ambulant din Ispania. Totu-dé-una a avută celu mai frumosu succesu în rolurile d-séle și negreșită și 'n acela alii lui *Figaro*. Mercuri săra enșe ni-se pără intuiaștă, transportată: uă dovedă mai multă că tine a ne lăsa cele mai bune suveniri despre artă și calitățile ce posede.

D-ra Benati e Rosina incarnată, minus verosimilitatea costumului. In séra de care vorbim, fu chiomată a cântă, pe lângă *Mandolineta* ispaniolă, âncă de două ori cântecul său francescă în care face furori. Ore simpatia Românilor către Franță și Ispania face ca d-ra Benati se fie aplaudată cu atâtă căldură, său mai bine dulceță voici, răpirea accentelor săle? Si una și alta, dărău mai multă cea din urmă de cătă cea d'antăi.

D. Giordano va rămână în memoria prin spiritul său inovator la fie-ce reprezentanțiu. Unu gestă, uă atitudine, uă intonație e de ajunsă să denote 'n d-sea pe artistul conșciințiosu, cu respectu către publică și cu iubire de misiunea ce și-a aleșu. Amu pută afirma că de cele mai multe ori publicul e absorbită aprópe de mimica d-séle, și pînă întrătăta, în cătă tocmai tărđiu se descéptă ca se lău aplaude. Cam acesta e sorrtea omenilor de merită. Ei contribuie la triumful totale și se confundă într'ensulă. Lumea e satisfăcută că piesa a avută succesu și nu se gândesc că, fără cutare său cutare personajă, triumful se schimbă 'n fiasco.

*

Despre *Ughenoță*, amânămu espunerea opiniei noastre. Unu din artisti ni-s'a totu spusă cău avută gutură. Vremu dărău său audiu din noă, când voră scăpa d'acesta afecțiunea inerentă climei, spre a'i pută judeca în starele normală.

*

Păcată că se sfîrșesc balulă, fără ca celu puțin să se fi votată creditele din care se daă diurnele deputațiilor!

Se sfîrșesc balulă!

Uf! ce tristă lucru!

Ce voră mai face *Dinele* d'aci 'ncolo? Pe noroie și pe plouă nu le va da mâna să éșă. Trotorele suntă urite focă, căci te pică de la străină. *Amorășii*, prinși cu undiță în timpul carnavalului, începă a fi caprițiosi, îndată ce simtă că suflă zefirul primăverei!

Ah! ce păcată că se isprăvesc balulă!

D'acum pînă s'o înveră cum trebuie, e multă, căci nicăi n'amă intrată în *Babe* și plouile aă începută să ne inunde. Deci sedere în casă, deci plăcile, deci ură!

Oh! ce păcată că se isprăvesc balulă așa de inute!

Dărău domnișiori?

Celu puțină la bală li-se mai desceptă plăcerile amortite, fantasia oblojătă 'n cataplasme, imaginația strinsă 'n emplastre, pe cându acum.... o să 'i vedă bîjbîndu prin cafenele său dormindu căte 30 de ore continuu, ca să'să scotă din capete somnulă ce lău dată cu dodândă în timpul carnavalului.

Așa dărău adio, bală mască și demască, modelu de moralitate și de educație, timpă perdată în zadară, parale aruncate 'n pungă vitrege, sănătatea sdruncinată pe vitoră și ninsore; adio păcălelă și tachinări nesărate, cunoșințe vechi și cunoșințe nouă, dărău care s'adapă din același sgherbă; adio, adio și ieră adio!

Dărău adio și căințe tăcute, și mustrări de cugetă năbușite, și 'nvățătură de minte tardive!

LA DUDUCA

(După scola nouă de la Convorbiri literare din Iași).

Duduca, duduia, duduă adorată,
Ce prin surisă dulce în ceră măi transportată,
Eă, care pén'acuma nu m'amă gândită vrău-dată
Să spui cu cătă flamă pe tine te-amă amată,
Acum, plină de speranță în viitorul meu,

La tălpile-ă rosalbe să plecă vii capulă meu.

Sapoî, plecându-mă capulă, să spui cu ncreșință
Că te iubescă, și 'ndată să-ă fură uă sărutare,
Uă sărutare dulce, ca dulcele amoră,
In urma cărei, veselă, să 'nchidă ochii, să moră!
Să moră... Vaî!... Să moră, dragă, și tu să mai trăiescă,
Pe pétră-mă sepulcrală să vii să mă bocese!

Amorescu.

DOCTORUL I. C. DRAGESCU

dă consultaționi în tôte dilele, diminetă de la 7—9, după amădă de la 3—4 în otelul Oteteleșianu No. 6. Pentru săraci gratis.

TEATRUL CELU MARE — LA 7 SI JUM. SÉRA

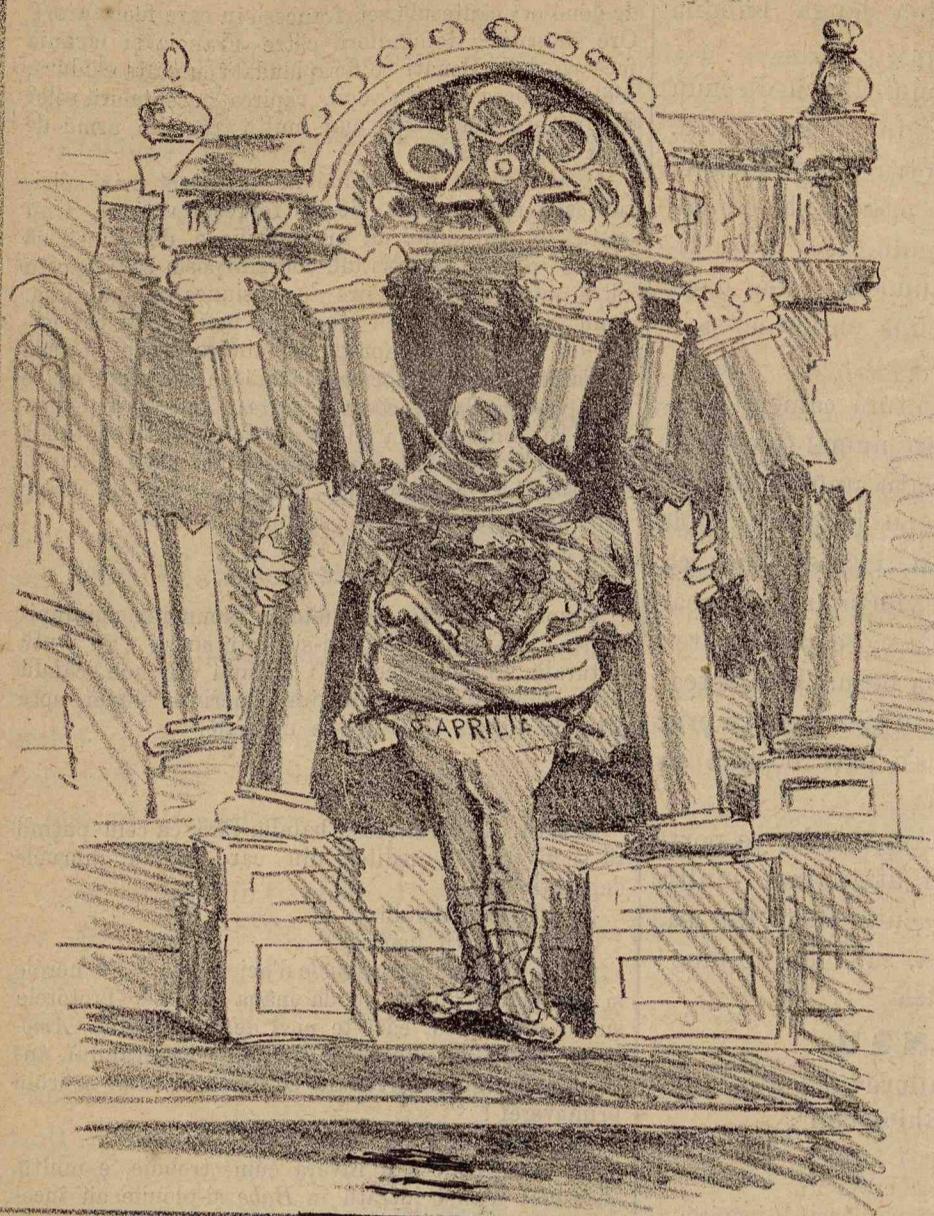
DUMINECA, 10 FEBRUARIU

După cerere generală

FIUL NOPTEI

Dramă în 4 acte și 8 tablouri

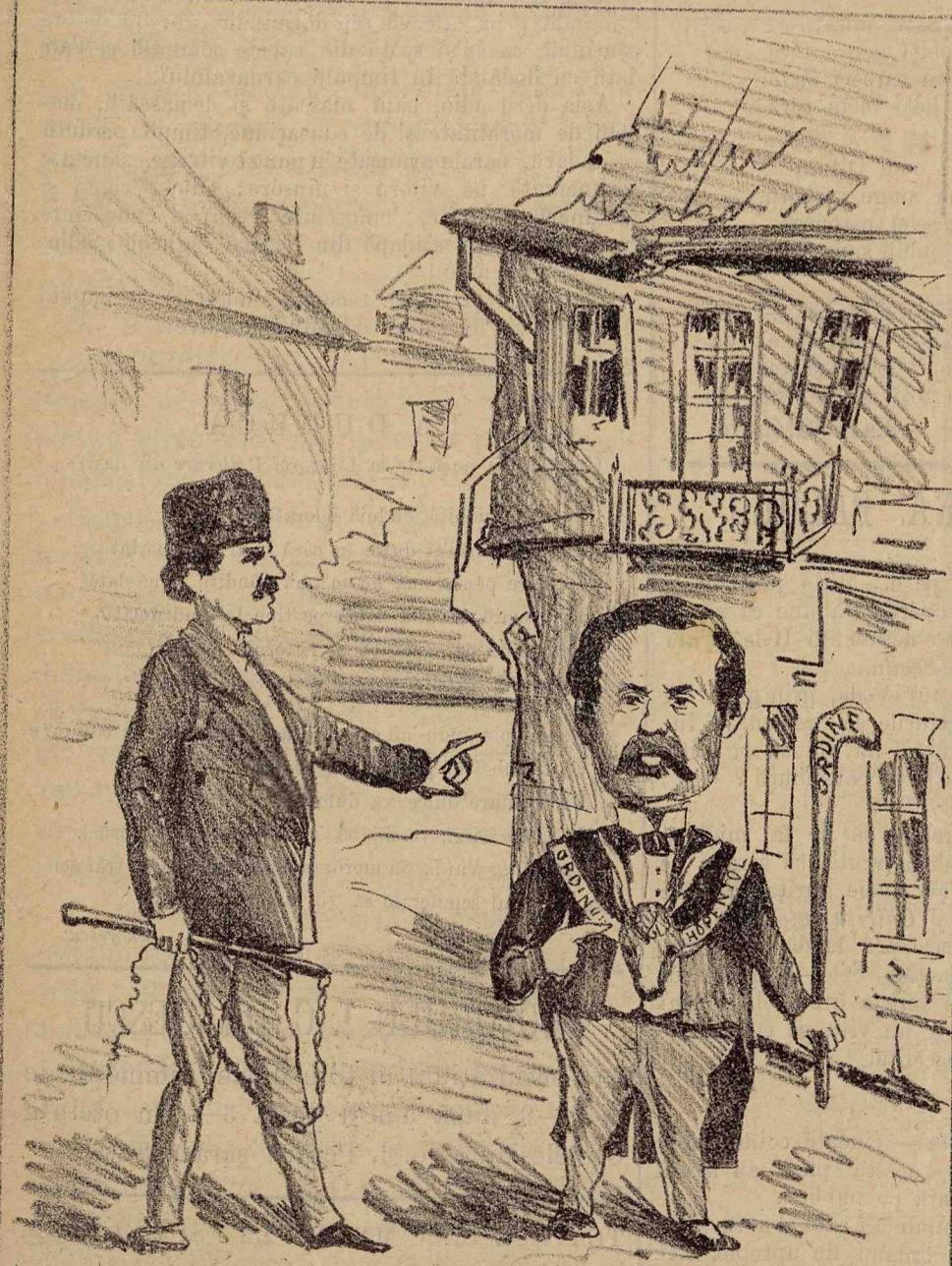
Typographia Al. A. Grecescu, Piața Teatrului No. 4

Carlos-Samson, usându de forță ce i s'a datu de la Berlin și de la Iehova, credu că pote surpa templul liberătilor fără se îngropa de viu sub ruinele lui. Căirea ensé vine, dérü vine totu-dé-una pré târdiș și tocmai în ora din urmă!

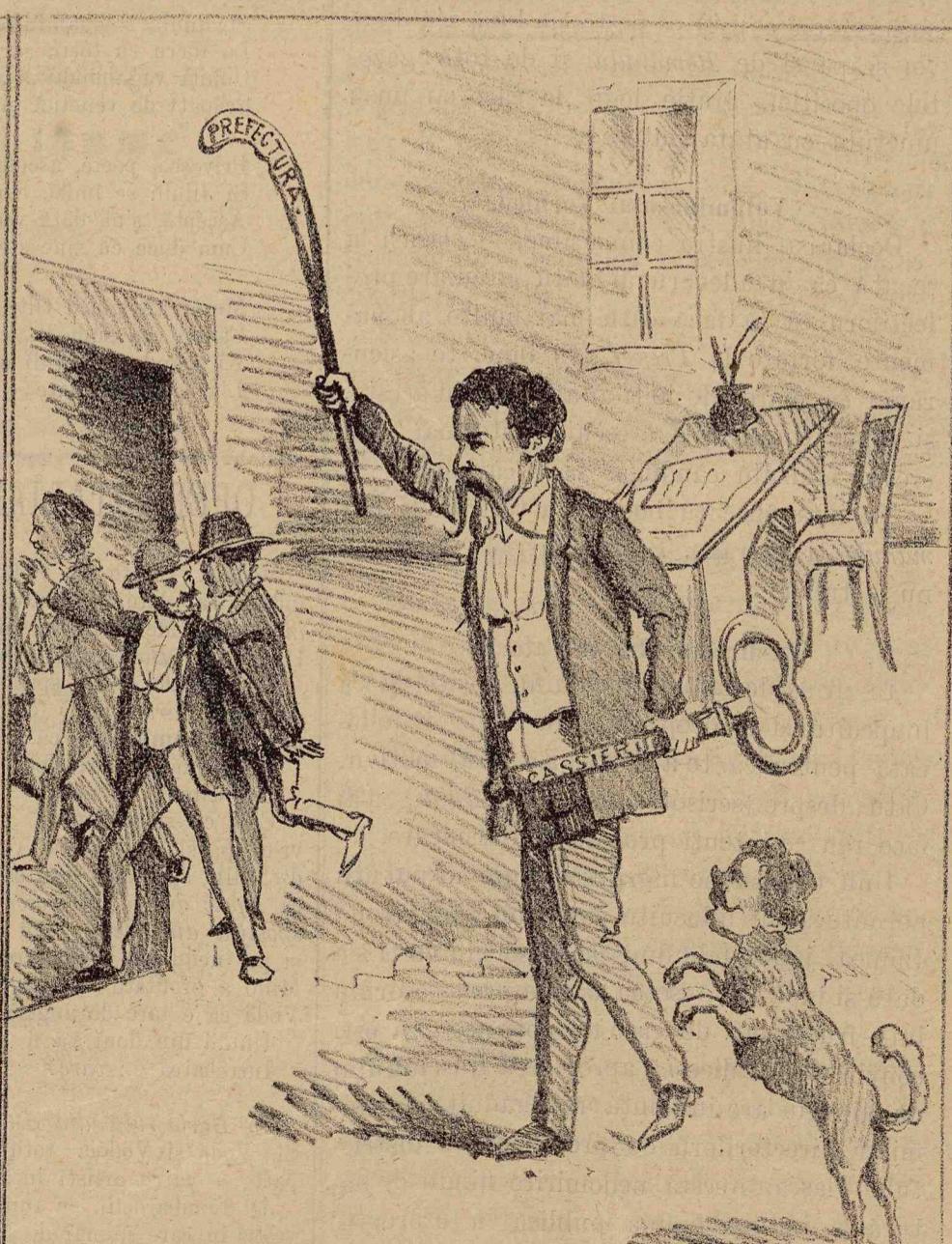

Paruciđ infam!, mě asasinaț! pe Liine, care v'amă făcutu să fiți ceea ce sunteț! Si celu puținu déca m'arū lovi niscai-ya ómeni moral și demn! Acum énsé, cându mě věđu ucisă d'unu Minor imoral și d'unu Bou sperjurū, móretea mi-e de două ori mai crudă!

NEGRALESCU. — Tiu ca aist consiliu județian di Tecuci să nu'mi dee pi față gheșefțul di vro 4000 galbeni, făcut cu cumpărarea caselor!

VORNICULU. — Las'pi mine, cumnate, că'i regularisesc eü. N'am făcut di geaba constatare la comună și fostul consiliul județen: sunt convins de hoțile lor în care și tu ești a năstecat!

NOULU ISPRAVNICU DE TECUCI.

— Afară, neleguiților, din acestu sanctuaru alu consiliului generalu, căci vreți să stricați cumpărătorea caselor, pe care abia am luat 7,500 galbeni, de și nu facu nič 2000!

— Pré bine, stăpane, sluga Negrilesculu, pré bine! Nu te lăsa nič morti!